

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 960/2021
21.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела кријумчарење из члана 236. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Ристића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 бр 115/20 од 19.01.2021. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 303/21 од 23.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 21.10.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 бр 115/20 од 19.01.2021. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 303/21 од 23.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 бр 115/20 од 19.01.2021. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела кријумчарење из члана 236. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 6 месеци, коју је дужан да издржи по правноснажности пресуде, а за коју је одређено да ће се извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, у ..., улица ... број .., уз примену електронског надзора и на новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 динара, коју је окривљени дужан да плати у року од 3 месеца по правноснажности пресуде, што ако не учини, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, као и да окривљени за време издржавања казне затвора не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне издржи у заводу за извршење казне затвора.

Наведеном пресудом, на основу члана 236. став 3. у вези члана 87. КЗ, према окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета ближе наведених у изреци те пресуде.

Истом пресудом обавезан је окривљени АА, на основу члана 264. став 1. ЗКП, да сноси трошкове кривичног поступка и да Вишем суду Нишу, на име судског паушала, плати износ од 7.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 303/21 од 23.04.2021. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Нишу, Посебно одељење за сузбијање корупције и браниоца окривљеног АА, па је пресуда Вишег суда у Нишу, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 бр 115/20 од 19.01.2021. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Мирослав Ристић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи, тако што ће окривљеног, на основу члана 423. тачка 1) ЗКП, ослободити од оптужбе или да исте укине и предмет врати првостепеном суду поново у рад.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи, да првостепени и другостепени суд у својим закључцима наводе податке у односу на прекршајну одговорност окривљеног, позивајући се на пресуде Прекршајног суда у Пироту Пр. бр. 2213/16 и Пр. бр. 2211/16, као и на одређени прекршајни поступак који је вођен против окривљеног у току 2015. године, а да није наведен датум правноснажности тих пресуда, јер у смислу члана 329. став 1. Закона о прекршајима, у року од 4 године од дана правноснажности одлуке којим је изречена санкција уколико окривљени не учини нови прекршај, наступа законска рехабилитација, па се наведени докази не могу користити у овом кривичном поступку.

Одредбом члана 329. став 1. Закона о прекршајима, прописано је да се изречена санкција правном, физичком или одговорном лицу као и предузетнику брише се из евиденције по службеној дужности ако кажњено лице у року од четири године од дана правоснажности одлуке којом је изречена санкција не учини нови прекршај.

По налажењу Врховног касационог суда, с обзиром да из списка предмета произилази да је пресуда Прекршајног суда у Пироту Пр. бр. 2211/16 донета дана 29.08.2017. године, а пресуда истог суда Пр. бр. 2213/16 дана 18.01.2017. године, као и да се у обе пресуде странке нису одрекле права на жалбу, јасно је да у смислу члана 329. став 1. Закона о прекршајима, није могло доћи до законске рехабилитације, јер до дана доношења првостепене пресуде није прошао рок од 4 године од дана правноснажности одлука којима је изречена санкција па се у наведене пресуде може извршити увид у кривичном поступку, због чега су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се на наведени начин указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, од стране овога суда оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости наводи да у радњама окривљеног за које је оглашен кривим нема законског обележја кривичног дела из члана 236. став 1. КЗ, јер се окривљени није бавио преношењем робе преко царинског надзора, а критичном приликом предметну робу није пренео преко царинске линије, а што би, и да има законског обележја кривичног дела из члана 236. КЗ, морало бити квалификовано као дело које је извршено у покушају.

Одредбом члана 236. став 1. КЗ, прописано је да ко се бави преношењем робе преко царинске линије избегавајући мере царинског надзора или ко избегавајући мере царинског надзора пренесе робу преко царинске линије наоружан, у групи или уз употребу силе или претње казниће се затвором од 6 месеци до 5 година и новчаном казном.

Из изреке првостепене пресуде, у односу на коју је поднет захтев за заштиту законитости, између осталог, произилази да се окривљени АА бавио преношењем робе преко царинске линије избегавајући мере царинског надзора на начин како је то описано у изреци, да на питање царинске контроле царинских службеника шта има да пријави, исти није пријавио наведену робу, што је био дужан да учини, па је од стране царинских службеника у фабричкој шупљини, са леве стране лежаја за спавање возача, у пртљажном простору аутобуса пронађено 53 парфема које је окривљени хтео да пренесе преко царинске линије избегавајући мере царинског надзора.

По налажењу Врховног касационог суда, из радњи извршења кривичног дела за које је окривљени АА оглашен кривим, које су описане у изреци првостепене пресуде, јасно произилази да се окривљени бавио преношењем робе преко царинске линије избегавајући мере царинског надзора, да није пријавио наведену робу, при чему је био способан да схвати значај свога дела, управља својим поступцима, да је био свестан свога дела и хтео његово извршења и свестан да је његово дело забрањено, па се у радњама окривљеног стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела кријумчарење из члана 236. став 1. КЗ, а наводи захтева за заштиту законитости којима се на наведени начин указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у побијаним пресудама, од стране овога суда оцењени су као неосновани.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

Записничар-саветник,

Председник већа-судија,

Татјана Миленковић, с.р.

Драгомир Милојевић, с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**